

TIMAIOS

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΙΜΑΙΟΣ ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ ΚΡΙΤΙΑΣ

17 ΣΩ. Εἰς, δύο, τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ὁ φίλε Τίμαιε, ποῦ τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δὲ ἔστιατόρων;

ΤΙ. Ἀσθένειά τις αὐτῷ συνέπεσεν, ὁ Σώκρατες· οὐ γὰρ 5 ἀν ἔκὼν τῆσδε ἀπελείπετο τῆς συνουσίας.

ΣΩ. Οὐκοῦν σὸν τῶνδέ τε ἔργον καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀπόντος ἀναπληροῦν μέρος;

β ΤΙ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ κατὰ δύναμίν γε οὐδὲν ἐλλείψομεν· οὐδὲ γὰρ ἀν εἴη δίκαιον, χθὲς ὑπὸ σοῦ ξενισθέντας οἷς ἦν πρέπον ξενίοις, μὴ οὐ προθύμως σὲ τοὺς λοιποὺς ἡμῶν ἀνταφεστιᾶν.

5 ΣΩ. Ἄρ' οὖν μέμνησθε ὅσα ὑμῖν καὶ περὶ ὧν ἐπέταξα εἰπεῖν;

ΤΙ. Τὰ μὲν μεμνήμεθα, ὅσα δὲ μή, σὺ παρὼν ὑπομνήσεις· μᾶλλον δέ, εἰ μή τί σοι χαλεπόν, ἐξ ἀρχῆς διὰ βραχέων πάλιν ἐπάνελθε αὐτά, ἵνα βεβαιωθῇ μᾶλλον παρ' ἡμῖν.

c ΣΩ. Ταῦτ' ἔσται. χθές που τῶν ὑπ' ἐμοῦ ρήθεντων λόγων περὶ πολιτείας ἦν τὸ κεφάλαιον οἷα τε καὶ ἐξ οῶν ἀνδρῶν ἀρίστη κατεφαίνετ' ἄν μοι γενέσθαι.

ΤΙ. Καὶ μάλα γε ἡμῖν, ὁ Σώκρατες, ρήθεῖσα πᾶσιν κατὰ 5 νοῦν.

b 2 ἀν εἴη F Y Pr. : εἶναι A : εἴη ἀν Hermann b 4 ἀνταφεστιᾶν F Pr. (unde schol. A) : ἀντεφεστιᾶν A Y b 9 ἐπάνελθε] ἐπανελθεῖν A² (add. ἢν s. v.)

TIMEJ

SOKRAT, TIMEJ, HERMOKRAT, KRITIJA

SOKRAT: Jedan, dva, tri ... A gdje je, dragi Timeju, četvrti od 17 naših jučerašnjih gostiju, a današnjih domaćina?

TIMEJ: Neka slabost ga je spopala, Sokrate. Jer s ove gozbe on ne bi svojevoljno izostao. 5

SOKRAT: Nije li onda tvoja zadaća, kao i ovih tu ostalih, ispuniti dio i onoga koji je odsutan?

TIMEJ: Svakako. I koliko god je moguće nećemo u tomu ni- b
šta propustiti. Jer ne bi ni bilo pravedno da ti mi ostali srdačno ne uzvratimo nakon što smo jučer bili od tebe doličnim gostinskim darovima ugošćeni.

SOKRAT: Dakle, sjećate li se što sam vas i o čemu molio 5 kazivati?

TIMEJ: Nečega od toga se sjećamo, a na ono čega se ne sjećamo podsjetit ćeš nas ti, kad si već prisutan. Ili još bolje, ako ti nije teško, prodi to ukratko ponovno od početka, tako da se to kod nas ustali.

SOKRAT: Neka bude tako. Od onoga što sam jučer govorio o c
državnom uređenju osnovno je bilo to kakvo ono mora biti i od kakvih ljudi mora postati da bi mi se pokazalo najboljim.

TIMEJ: A nama se, Sokrata, svima osobito svidjelo ono što je o tomu bilo rečeno. 5

ΣΩ. Ἐάρ' οὖν οὐ τὸ τῶν γεωργῶν ὅσαι τε ἄλλαι τέχναι πρώτον ἐν αὐτῇ χωρὶς διειλόμεθα ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ τῶν προπολεμησόντων;

ΤΙ. Ναί.

io **ΣΩ.** Καὶ κατὰ φύσιν δὴ δόντες τὸ καθ' αὐτὸν ἔκάστῳ
d πρόσφορον ἐν μόνον ἐπιτήδευμα, μίαν ἔκάστῳ τέχνην, τούτους οὓς πρὸ πάντων ἔδει πολεμεῖν, εἴπομεν ὡς ἂρ' αὐτοὺς δέοι φύλακας εἶναι μόνον τῆς πόλεως, εἴτε τις ἔξωθεν ἢ καὶ τῶν ἔνδοθεν ἵιοι κακουργήσων, δικάζοντας μὲν πράσις τοῖς
i8 ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν καὶ φύσει φίλοις οὖσιν, χαλεποὺς δὲ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐντυγχάνουσιν τῶν ἔχθρῶν γιγνομένους.

ΤΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Φύσιν γὰρ οἶμαί τινα τῶν φυλάκων τῆς ψυχῆς
5 ἐλέγομεν ἄμα μὲν θυμοειδῆ, ἄμα δὲ φιλόσοφον δεῦν εἶναι διαφερόντως, ἵνα πρὸς ἐκατέρους δύναιτο δρθῶς πρᾶσι καὶ χαλεποὶ γίγνεσθαι.

ΤΙ. Ναί.

ΣΩ. Τί δὲ τροφήν; ἄρ' οὐ γυμναστική καὶ μουσική μαθή-
io μασίν τε ὅσα προσήκει τούτοις, ἐν ἀπασι τεθράφθαι;

ΤΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

b **ΣΩ.** Τοὺς δέ γε οὕτω τραφέντας ἐλέχθη που μήτε χρυσὸν μήτε ἄργυρον μήτε ἄλλο ποτὲ μηδὲν κτῆμα ἔαυτῶν ἴδιον νομίζειν δεῖν, ἀλλ' ὡς ἐπικούρους μισθὸν λαμβάνοντας τῆς φυλακῆς παρὰ τῶν σφιζομένων ὑπ' αὐτῶν, δσος σώφροσιν
5 μέτριος, ἀναλίσκειν τε δὴ κοινῇ καὶ συνδιαιτωμένους μετὰ ἀλλήλων ζῆν, ἐπιμέλειαν ἔχοντας ἀρετῆς διὰ παντός, τῶν ἀλλων ἐπιτηδευμάτων ἄγοντας σχολήν.

ΤΙ. Ἐλέχθη καὶ ταῦτα ταύτῃ.

c **io** δὴ δόντες Y Pr. Stob. : δηλοῦντες F : διδόντες A : γε δὴ δόντες
A² (γε δὴ supra δι.) **d** ι μίαν ἔκάστῳ τέχνην Stob. : μίαν ἔκάστην τέχνην F et in marg. γρ. A : καὶ ἀφ' ἔκάστου τῇ τέχνῃ A : non respicit Pr. non vertit Chalc., auctore Boeckh secl. Hermann **a** ι καὶ φύσει A Pr. Stob. : ἄτε καὶ F : ἄτε φύσει Y **a** **9** δὲ] δαὶ A sed ai reficatum τροφήν A Y : τροφῆς F Pr. : τροφή corr. F Stob.
a **io** ὅσα A Pr. Stob. : οἰα F : δσοις Y

SOKRAT: Zar nismo, dakle, najprije u tom uređenju rod zemljoradnika i onih koji se bave ostalim umijećima izdvojili od roda onih koji bi ga trebali braniti?

TIMEJ: Jesmo.

SOKRAT: A nakon što smo svakom od njih po naravi dodijeli lili samo jedno njemu korisno bavljenje, jedno umijeće svakom pojedinom, o onima koji se trebaju u ime svih boriti rekli smo da trebaju biti jedini čuvari države, bilo da napadne netko izvana ili netko od onih koji unutra čine zlo, te da trebaju blago sudit onima kojima vladaju i koji su im po naravi prijatelji, dok u borbama koje izbijaju moraju spram neprijatelja biti neumoljivi.

TIMEJ: Da, baš tako.

SOKRAT: Rekli smo, smatram, i da narav duše čuvara mora biti ujedno i iznimno srčana i filozofska, tako da spram svakih od to dvoje mogu na pravi način postati ili blagi ili pogibeljni.

TIMEJ: Da.

SOKRAT: A što s njihovim odgojem? Zar ne moraju svi biti odgojeni u tjelovježbi, glazbi i matematičkim znanjima, kao i u svemu što tima pripada?

10

TIMEJ: Svakako.

SOKRAT: Oni koji su tako odgojeni, bilo je rečeno, ne smiju svojim vlasništvom smatrati ni zlato ni srebro ni bilo koji drugi imetak, već kao službenici dobivati plaću za zaštitu od onih koje čuvaju, onoliko koliko je po mjeri onih koji su razboriti, trošiti je trebaju zajednički, te živjeti jedni s drugima zajedno, nastojeći prije svega oko izvrsnosti, a što se tiče drugih poslova ostajući dokoni.

TIMEJ: I to je bilo tako kazano.

c ΣΩ. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ γυναικῶν ἐπεμνήσθημεν, ὡς τὰς φύσεις τοῦς ἀνδράσιν παραπλησίας εἴη συναρμοστέον, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα πάντα κοινὰ κατά τε πόλεμον καὶ κατὰ τὴν ἄλλην δίαιταν δοτέον πάσαις.

5 ΤΙ. Ταύτη καὶ ταῦτα ἐλέγετο.

ΣΩ. Τί δὲ δὴ τὸ περὶ τῆς παιδοποιίας; ἢ τοῦτο μὲν δια τὴν ἀήθειαν τῶν λεχθέντων εὐμνημόνευτου, ὅτι κοινὰ τὰ τῶν γάμων καὶ τὰ τῶν παΐδων πᾶσιν ἀπάντων ἐτίθεμεν, μηχανω μένους ὅπως μηδείς ποτε τὸ γεγενημένον αὐτῶν ἴδιᾳ γνώ d σοιτο, νομιοῦσιν δὲ πάντες πάντας αὐτοὺς ὁμογενεῖς, ἀδελφὰς μὲν καὶ ἀδελφὸν ὅσοιπερ ἀν τῆς πρεπούσης ἐντὸς ἡλικίας γίγνωνται, τοὺς δ' ἔμπροσθεν καὶ ἄνωθεν γονέας τε καὶ γονέων προγόνους, τοὺς δ' εἰς τὸ κάτωθεν ἐκγόνους παῖδας 5 τε ἐκγόνων;

ΤΙ. Ναί, καὶ ταῦτα εὐμνημόνευτα ἢ λέγεις.

ΣΩ. "Οπως δὲ δὴ κατὰ δύναμιν εὐθὺς γίγνοντο ὡς ἄριστοι τὰς φύσεις, ἀρ' οὐ μεμνήμεθα ὡς τοὺς ἄρχοντας ἔφαμεν καὶ τὰς ἄρχοντας δεῖν εἰς τὴν τῶν γάμων σύνερξιν λάθρᾳ e μηχανᾶσθαι κλήροις τισὶν ὅπως οἱ κακοὶ χωρὶς οὐ τ' ἀγαθοὶ ταῖς ὁμοίαις ἐκάτεροι συλλήξονται, καὶ μή τις αὐτοῖς ἔχθρα διὰ ταῦτα γίγνηται, τύχην ἡγουμένοις αἰτίαν τῆς συλλήξεως;

ΤΙ. Μεμνήμεθα.

19 ΣΩ. Καὶ μὴν ὅτι γε τὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν θρεπτέον ἔφαμεν εἶναι, τὰ δὲ τῶν κακῶν εἰς τὴν ἄλλην λάθρᾳ διαδοτέον πόλιν ἐπανξανομένων δὲ σκοποῦντας ἀεὶ τοὺς ἀξίους πάλιν ἀνάγειν δεῖν, τοὺς δὲ παρὰ σφίσιν ἀναξίους εἰς τὴν τῶν ἐπανιόντων 5 χώραν μεταλλάττειν;

c6 δὲ] δαὶ fecit A² c8 μηχανωμένους A Y Stob. : μηχανώμενοι F : μηχανωμένοις Buttmann c9 γεγενημένον F Y Stob. : γεγενηνημένον A (sed v alterum postea add.) y αὐτῶν A F : αὐτῷ Y Stob. d1 δι μογενεῖς A (εἰ in ras.) Y Stob. : δμογόνους F d9 σύνερξιν] κάθειρξιν in marg. a αι ἔφαμεν] φαμὲν Pr. a3 ἐπανξανομένων A F Pr. : ἐπανξομένων Y Stob. σκοποῦντας] ἀνασκοποῦντας A² (ἀνα s. v.) a5 μεταλλάττειν Y Pr. Stob. et fecit A² (μετ s. v.): διαλλάττειν A : ἐπαλλάττειν F

27*

SOKRAT: A i o ženama smo pripomenuli da ih treba združiti s onim muškarcima s kojima imaju slične naravi, te da treba odrediti da im svima svi poslovi budu zajednički, kako u pogledu ratovanja tako u pogledu ostalih oblika života.

TIMEJ: Tako je i to bilo rečeno.

5

SOKRAT: A što je bilo s rađanjem djece? Nije li zbog neobičnosti rečenoga bilo lako upamtiti da smo postavili da kod brakova i djece svima sve bude zajedničko, udešavajući tako da nitko svoje dijete nikad ne prepozna kao vlastito, već da svi sve smatraju svojim srodnicima, sve koji se rode unutar slične dobi braćom i sestrama, one otprije i starije roditeljima i precima roditelja, a one kasnije rodene djecom i djecom djece?

5

TIMEJ: Da. I dosta je, kako kažeš, lako to upamtiti.

SOKRAT: A zar se ne sjećamo da smo rekli kako vladari i vladarke, da bi djeca po mogućnosti odmah postajala najboljih naravi, trebaju pri sklapanju brakova potajno, uz pomoć nekakva ždrijeba, udešavati da se loši i dobri, zasebno jedni od drugih, združuju sa sebi sličnim ženama, a da među njima zbog toga ne dođe do razmirica, budući da ždrijeb smatraju uzrokom takva združivanja?

TIMEJ: Sjećamo se.

SOKRAT: A i toga da smo rekli da djeca dobrih trebaju biti othranjivana, a ona loših potajno predana u drugu državu, da nadglednici odrastanja svaki put trebaju one koji vrijede vratiti natrag, a nevrijedni da moraju zamijeniti mjesta s onima koji se vraćaju?

5

ΤΙ. Οὕτως.

ΣΩ. Ὡρίσθηκεν δὲ τὸ πάντα τοῦτο τὸν οὐρανόν, ὡς ἐν κεφαλαίοις πάλιν ἐπανελθεῖν, ἢ ποθοῦμεν ἔτι τι τῶν ῥηθέντων, ὃ φίλε Τίμαιε, ὡς ἀπολειπόμενον;

b ΤΙ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ αὐτὰ ταῦτ' ἦν τὰ λεχθέντα, ὃ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἀκούοιτε ἄν τὴν ἕδη τὰ μετὰ ταῦτα περὶ τῆς πολιτείας ἦν διήλθομεν, οἷόν τι πρὸς αὐτὴν πεπονθὼς τυγχάνω. προσ-
5 έοικεν δὲ δῆ τινί μοι τοιῷδε τὸ πάθος, οἷον εἴ τις ζῷα καλά πουν θεασάμενος, εἴτε ὑπὸ γραφῆς εἰργασμένα εἴτε καὶ ζῶντα ἀληθινῶς ἡσυχίαν δὲ ἀγοντα, εἰς ἐπιθυμίαν ἀφίκοιτο θεά-
σασθαι κινούμενά τε αὐτὰ καὶ τι τῶν τοῖς σώμασιν δοκούντων
c προσήκειν κατὰ τὴν ἀγωνίαν ἀθλοῦντα· ταῦτὸν καὶ ἐγὼ πέπονθα πρὸς τὴν πόλιν ἦν διήλθομεν. ἥδεως γὰρ ἄν του λόγῳ διεξιόντος ἀκούσαιμ' ἄν ἀθλους οὓς πόλις ἀθλεῖ, τούτους αὐτὴν ἀγωνιζομένην πρὸς πόλεις ἄλλας, πρεπόντως εἰς τε
5 πόλεμον ἀφικομένην καὶ ἐν τῷ πολεμεῖν τὰ προσήκοντα ἀποδιδοῦσαν τῇ παιδείᾳ καὶ τροφῇ κατά τε τὰς ἐν τοῖς ἔργοις πράξεις καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διερμηνεύσεις πρὸς ἐκάστας τῶν πόλεων. ταῦτ' οὖν, ὃ Κριτία καὶ Ἐρμό-
d κρατεῖ, ἐμαυτοῦ μὲν αὐτὸς κατέγνωκα μή ποτ' ἄν δυνατὸς γενέσθαι τοὺς ἄνδρας καὶ τὴν πόλιν ἴκανῶς ἐγκωμιάσαι. καὶ τὸ μὲν ἐμὸν οὐδὲν θαυμαστόν· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δόξαν εἰληφα καὶ περὶ τῶν πάλαι γεγονότων καὶ περὶ τῶν νῦν ὄντων
5 πουητῶν, οὕτι τὸ πουητικὸν ἀτιμάζων γένος, ἀλλὰ παντὶ δῆλον ὡς τὸ μιμητικὸν ἔθνος, οἷς ἄν ἐντραφῇ, ταῦτα μιμή-
σται ῥᾷστα καὶ ἄριστα, τὸ δὲ ἐκτὸς τῆς τροφῆς ἐκάστοις
e γιγνόμενον χαλεπὸν μὲν ἔργοις, ἔτι δὲ χαλεπώτερον λόγοις εὖ μιμεῖσθαι. τὸ δὲ τῶν σοφιστῶν γένος αὖ πολλῶν μὲν

a 7 δὴ A F Y : om. Stob., punct. not. A²   a 9 ὁ F et s. v. A² :
om. A Y Pr.   b 1 αὐτὰ ταῦτ' Stephanus (ex Par. 1812?) : τ' αὐτὰ ταῦτ' A : τοιαῦτ' F : ταῦτ' Y   c 4 ἀγωνιζομένην] ην refiectum A
τε Bekker : γε A : om. F Y   c 5 ἀφικομένην F Y et fecit A² (ν. s. v.) :
ἀφικομένη A   d 4 καὶ περὶ τῶν νῦν A : καὶ τῶν νῦν F Y Pr.
ε 2 γένος αὖ A : αὖ γένος F Pr. : γένος ἄν Y

TIMEJ: Tako je.

SOKRAT: Jesmo li doista već izložili sve kao jučer, tako da sve ponovimo u osnovnim crtama, ili nam, dragi Timeju, nešto od rečenog još manjka, kao da smo to ispustili?

TIMEJ: Nikako, nego je upravo to bilo kazano, Sokrate.

b

SOKRAT: Poslušajte onda nakon toga što mi se dogada da osjećam spram državnog uređenja koje smo izložili. Taj mi se osjećaj čini nalik onome kao kad bi netko tko promatra lijepe životinje, bilo izradene slikarstvom bilo uistinu živuće, ali mirujuće, dospio u žudnju promatrati ih u pokretu i kako se u natjecanju naprežu u nečemu od onoga za što se smatra da dolikuje tijelima. A baš sam to i ja osjetio spram države koju smo izložili. Rado bih saslušao onoga tko bi govorom prošao nadmetanja u kojima se država nadmeće, u kojima se bori protiv ostalih država, dolično u rat stupajući i u ratovanju dajući ono što je nje prema obrazovanju i odgoju dostoјno, i to kako s obzirom na djela u ratnoj zbilji tako i s obzirom na razjašnjavanja u raspravama sa svakom od država. Tako da sam, Kritijo i Hermokrate, u pogledu sama sebe shvatio da neću nikad biti sposoban dovoljno hvaliti te ljudi i tu državu. Što se mene tiče, to i nije ništa čudno. Ali isti nazor stekao sam i o davno prošlim i o sadašnjim pjesnicima. Nije da podcjenjujem rod pjesnika, ali svima je jasno da oponašateljski soj ljudi najlakše i najbolje oponaša ono u čemu je odgojen, dok je ono što se dogada izvan odgoja svakoga od njih teško dobro oponašati i djelima, a još teže govorima. Rod sofistā e pak držim silno iskusnim u mnogim govorima i drugim lijepim

λόγων καὶ καλῶν ἄλλων μάλ' ἔμπειρον ἥγημαι, φοβοῦμαι
 δὲ μή πως, ἅτε πλανητὸν ὃν κατὰ πόλεις οἰκήσεις τε Ἰδίας
 5 οὐδαμῇ διφηκός, ἀστοχον ἄμα φιλοσόφων ἀνδρῶν ἥ καὶ
 πολιτικῶν, δοῦ ἀν οἴλα τε ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις πράττοντες
 ἔργῳ καὶ λόγῳ προσομιλοῦντες ἐκάστοις πράττοιεν καὶ
 λέγοιεν. καταλέλειπται δὴ τὸ τῆς ὑμετέρας ἔξεως γένος,
 20 ἄμα ἀμφοτέρων φύσει καὶ τροφῇ μετέχον. Τίμαιός τε γὰρ
 ὅδε, εὐνομωτάτης ὁν πόλεως τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρίδος, οὐσίᾳ
 καὶ γένει οὐδενὸς ὕστερος ὁν τῶν ἐκεῖ, τὰς μεγίστας μὲν
 ἀρχάς τε καὶ τιμὰς τῶν ἐν τῇ πόλει μετακεχείρισται, φιλο-
 5 σοφίας δ' αὖ κατ' ἐμὴν δόξαν ἐπ' ἄκρουν ἀπάστης ἐλήλυθεν.
 Κριτίαν δέ που πάντες οἱ τῇδε ἵσμεν οὐδενὸς Ἰδιώτην ὄντα ὁν
 λέγομεν. τῆς δὲ Ἐρμοκράτους αὖ περὶ φύσεως καὶ τροφῆς,
 πρὸς ἄπαντα ταῦτ' εἶναι ἵκανὴν πολλῶν μαρτυρούντων
 b πιστευτέον. διὸ καὶ χθὲς ἐγὼ διανοούμενος, ὑμῶν δεομένων
 τὰ περὶ τῆς πολιτείας διελθεῖν, προθύμως ἔχαριζόμην, εἰδὼς
 ὅτι τὸν ἔξῆς λόγον οὐδένες ἀν ὑμῶν ἐθελόντων ἵκανώτερον
 ἀποδοῖεν—εἰς γὰρ πόλεμον πρέποντα καταστήσαντες τὴν
 5 πόλων ἄπαντ' αὐτῇ τὰ προσήκοντα ἀποδοῖτ' ἀν μόνοι τῶν
 νῦν—εἰπὼν δὴ τὰπιταχθέντα ἀντεπέταξα ὑμῖν ἡ καὶ νῦν
 λέγω. συνωμολογήσατ' οὖν κοινῇ σκεψάμενοι πρὸς ὑμᾶς
 c αὐτοὺς εἰς νῦν ἀνταποδώσειν μοι τὰ τῶν λόγων ξένια, πάρειμί¹
 τε οὖν δὴ κεκοσμημένος ἐπ' αὐτὰ καὶ πάντων ἐτοιμότατος ὁν
 δέχεσθαι.

ΕΡ. Καὶ μὲν δή, καθάπερ εἶπεν Τίμαιος ὅδε, ὁ Σώκρατες,
 5 οὗτε ἐλλείψομεν προθυμίας οὐδὲν οὔτε ἔστιν οὐδεμία πρό-
 φασις ἡμῖν τοῦ μὴ δρᾶν ταῦτα· ὥστε καὶ χθές, εὐθὺς ἐνθένδε
 ἐπειδὴ παρὰ Κριτίαν πρὸς τὸν ξενῶνα οὐ καὶ καταλύομεν
 ἀφικόμεθα, καὶ ἔτι πρότερον καθ' ὄδον αὐτὰ ταῦτ' ἐσκοποῦμεν.

Θ8 καταλέλειπται] εις refictum A   α1 ἀμφοτέρων A   α3 οὐ-
 θενὸς A   α4 τῶν ἐν A (sed τῶν postea add.) Pr.: ἐν FY
 α8 ταῦτ' εἶναι A : εἶναι ταῦτα FY Pr.   ἵκανὴν A Pr.: ἵκανῆς FY
 b1 διδ] δῆ. δ Hermann   b7 ξυνωμολογήσατ' FY : ξυνωμολογήσατ'
 A (prioris o in ras.)   c2 αὐτὰ A FY : αὐτῶν A² (ῶν s. v.)   ὡν
 A Pr.: om. FY   c8 ἀφικόμεθα FY : ἀφικόμεθα A

stvarima, ali se nekako bojim da, budući da luta po državama i nije nastanjen ni u kojem vlastitom obitavalištu, ne može kod ljudi koji su ujedno i filozofi i političari pogoditi ni kako djeluju kad u ratu i borbama zbiljski djeluju ni što govore kad se jedni drugima govorom obraćaju. Dakle, preostaje rod vašega kova, koji naravi i odgojem ima udjela ujedno u jednom i u drugom. Ovaj ovdje Timej, iz Lokrija, najbolje uzakonjene među svim državama u Italiji, imetkom i podrijetlom ne zaostajući ni za kim od tamošnjih, obnašao je u toj državi najveće dužnosti i počasti, a opet je, po mojem sudu, dospio i do vrhunaca cjelokupne filozofije. A o Kritonu znamo svi mi ovdje da nije neznalica ni u čemu od onoga što govorimo. Što se pak Hermokratove naravi i odgoja tiče, treba mnogim svjedocima vjerovati da su oni za sve to dostatni. Zato sam jučer, kad ste me molili da izložim ono o državnom uređenju, odlučio rado vam udovoljiti, znajući da, ako budete htjeli, nitko neće biti od vas pogodniji da uzvrati govorom koji nakon toga slijedi – vi jedini od sadašnjih možete, premjestivši tu državu u doličan rat, iznijeti sve što joj priliči –, te sam vas, kazavši ono za što ste me zamolili, za uzvrat zamolio to što i sad govorim. Usuglasili ste se, zajedno razmatrajući, da mi sad uzvratite gostinskim darom govorā. Dakle, tu sam, svečano za to dotjeran i posve spremjan taj dar primiti.

HERMOKRAT: I doista nam Sokrate, kao što reče ovaj tu Timej, neće nedostajati spremnosti, niti imamo ikakva izgovora da to ne učinimo. Tako da smo i jučer, odmah čim smo stigli kod Kritije u gostinsku sobu u kojoj stanujemo, pa čak i ranije putem, baš to razmatrali. On nam je ispričao priču koju je čuo iz

d δδε οὖν ἡμῖν λόγον εἰσηγήσατο ἐκ παλαιᾶς ἀκοῆς· δν καὶ νῦν λέγε, ὁ Κριτία, τῷδε, ἵνα συνδοκιμάσῃ πρὸς τὴν ἐπίταξιν εἴτ' ἐπιτήδειος εἴτε ἀνεπιτήδειός ἔστι.

KR. Ταῦτα χρὴ δρᾶν, εἰ καὶ τῷ τρίτῳ κοιωνῷ Τιμαίῳ
5 συνδοκεῖ.

ΤΙ. Δοκεῖ μήν.

KR. Ἀκουε δή, ὁ Σώκρατες, λόγου μάλα μὲν ἀτόπου,
παντάπασί γε μὴν ἀληθοῦς, ὡς ὁ τῶν ἐπτὰ σοφώτατος
e Σόλων ποτ' ἔφη. ἦν μὲν οὖν οἰκεῖος καὶ σφόδρα φίλος ἡμῖν
Δρωπίδου τοῦ προπάππου, καθάπερ λέγει πολλαχοῦ καὶ
αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει πρὸς δὲ Κριτίαν τὸν ἡμέτερον πάππον
εἶπεν, ὡς ἀπεμνημόνευεν αὖ πρὸς ἡμᾶς ὁ γέρων, ὅτι μεγάλα
5 καὶ θαυμαστὰ τῆσδε εἴη παλαιὰ ἔργα τῆς πόλεως ὑπὸ χρόνου
καὶ φθορᾶς ἀνθρώπων ἡφανισμένα, πάντων δὲ ἐν μέγιστον,
21 οὖν νῦν ἐπιμνησθεῖσιν πρέπουν ἀν ἡμῖν εἴη σοί τε ἀποδοῦναι
χάριν καὶ τὴν θεὸν ἄμμα ἐν τῇ πανηγύρει δικαίως τε καὶ
ἀληθῶς οἰόντερος ὑμνοῦντας ἐγκωμιάζειν.

ΣΩ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ δὴ ποιὸν ἔργον τοῦτο Κριτίας οὐ
5 λεγόμενον μέν, ὡς δὲ πραχθὲν ὄντως ὑπὸ τῆσδε τῆς πόλεως
ἀρχαῖον διηγεῖτο κατὰ τὴν Σόλωνος ἀκοήν;

KR. Ἐγὼ φράσω, παλαιὸν ἀκηκοῶς λόγον οὐ νέον ἀν-
δρός. ἦν μὲν γὰρ δὴ τότε Κριτίας, ὡς ἔφη, σχεδὸν ἐγγὺς
b ιῆδη τῶν ἐνενήκοντα ἐτῶν, ἐγὼ δέ πη μάλιστα δεκέτης· ἥ
δὲ Κουρεώτις ἡμῖν οὖσα ἐτύγχανεν Ἀπατουρίων. τὸ δὴ τῆς
ἐορτῆς σύνηθες ἐκάστοτε καὶ τότε συνέβη τοῖς παισίν· ἀθλα
γὰρ ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν ῥαψῳδίας. πολλῶν μὲν οὖν
5 δὴ καὶ πολλὰ ἐλέχθη ποιητῶν ποιήματα, ἀτε δὲ νέα κατ'

d 1 3δε οὖν A Pr.: δ δ' οὖν F Y   **d 2** τῷδε ἵνα F Y et fecit A²
(a s. v.): τωι δειν A   **d 3** εἴτε ἀνεπιτήδειός ἔστι A F Y : εἴτε μή Pr.:
om. Chalc. (cf. γρ. A infra)   **d 4** ταῦτα χρὴ δρᾶν F Y Pr.: ταῦτα δὴ
δρᾶν A Hermocrotai continuans: dist. post ἔστι et χρ s.v. A²: in marg.
γρ. εἴτε μη ταῦτα χρὴ δρᾶν A   θ 1 οὖν A F Y Pr.: γὰρ s. v. A²
ἡμῖν post φίλος A Y: post οἰκεῖος Pr.: utrobiique F   θ 3 τὸν A Y
Pr.: om. F: που τὸν A² (που s. v.)   θ 4 εἶπεν F Y Pr.: εἰπεῖν A
a 2 δικαίως] prius i refictum A   τε καὶ A (ai refictum): καὶ F Y Pr.
b 2 ἀπατουρίων A (ων in ras.) F Y Pr.: ἀπατούρια A² (a s. v.)

davnine. Ispričaj je i sad Kritijo pred njim, tako da se i on može d
zajedno s nama izjasniti je li korisna ili nekorisna za naš pothvat.

KRITIJA: To treba učiniti, ako je i naš treći drug Timej tog
mnijenja. 5

TIMEJ: Tog sam mnijenja.

KRITIJA: Čuj, dakle, Sokrate priču veoma neobičnu, ali po-
sve istinitu, kako jednom reče Solon, najmudriji od sedam mu-
draca. On bijaše u rodu i jako sprijateljen s mojim pradjedom e
Dropidom, kao što i sam govorи na mnogim mjestima svojeg pje-
sništva. Mojem je djedu Kritiji kazao, kako se starac opet nama
prisjećao, da su velika i čudesna bila drevna djela te države, no 5
zbog vremena i propadanja nestala su iz vida ljudi. A od svih jed-
no da je bilo najveće, za koje sad smatramo da je za nas dolično na
nj podsjetiti i tebi to za uzvrat na dar dati, a ujedno i boginju na 21
njezin svetkovni dan slaviti pravedno i istinito, kao da joj u čast
himnu pjevamo.

SOKRAT: Dobro govorиш. Ali kakvo je to djelo o kojem ti je
Kritija pripovijedao prema onome što je čuo od Solona, od te 5
drevne države ne rečeno, nego zbilja učinjeno?

KRITIJA: Ispripovijedat ћu drevnu priču koji sam čuo od ne
više mlada muža. Tada je Kritija, kako reče, bio već gotovo bli-
zu devedeset godina, a ja sam imao najviše deset. Bio je upravo b
Dan dječakā Apaturijskih svetkovina. Kao i svaki put, tako se i
tada svetkovina djeci odvijala uobičajeno: očevi su nam namije-
nili nagrade za recitacije. Kazivale su se mnoge pjesme, i to mno-
gih pjesnika, a kako su u to vrijeme Solonove bile nove, mnoga 5

έκεινον τὸν χρόνον δυτα τὰ Σόλωνος πολλοὶ τῶν παιδῶν
ῆσαμεν. εἶπεν οὖν τις τῶν φρατέρων, εἴτε δὴ δοκοῦν αὐτῷ
τότε εἴτε καὶ χάριν τινὰ τῷ Κριτίᾳ φέρων, δοκεῖν οἱ τά τε
c ἄλλα σοφώτατον γεγονέναι Σόλωνα καὶ κατὰ τὴν ποίησιν
αὖ τῶν ποιητῶν πάντων ἐλευθεριώτατον. δὲ δὴ γέρων—
σφόδρα γὰρ οὖν μέμνημαι—μάλα τε ἥσθη καὶ διαμειδιάσας
εἶπεν· “Εἰ γε, ὁ Ἀμύνανδρε, μὴ παρέργω τῇ ποιήσει κατε-
5 χρήσατο, ἀλλ’ ἐσπουδάκει καθάπερ ἄλλοι, τόν τε λόγον δν
ἀπ’ Αἰγύπτου δεῦρο ἡμέγκατο ἀπετέλεσεν, καὶ μὴ διὰ τὰς
στάσεις ὑπὸ κακῶν τε ἄλλων δσα ηῦρεν ἐνθάδε ηκων ηναγ-
d κάσθη καταμελῆσαι, κατά γε ἐμὴν δόξαν οὗτε ‘Ησίοδος οὕτε
“Ομηρος οὕτε ἄλλος οὐδεὶς ποιητὴς εὐδοκιμώτερος ἐγένετο
ἄν ποτε αὐτοῦ.” “Τίς δ’ ἦν ὁ λόγος,” ἢ δ’ ὅς, “ὁ Κριτίᾳ;”
“H περὶ μεγίστης,” ἔφη, “καὶ δνομαστοτάτης πασῶν δι-
5 καιότατ’ ἄν πράξεως οὔσης, ἦν ἡδε ἡ πόλις ἐπραξει μέν, διὰ
δὲ χρόνου καὶ φθορᾶν τῶν ἐργασαμένων οὐ διήρκεσε δεῦρο ὁ
λόγος.” “Λέγε ἐξ ἀρχῆς,” ἢ δ’ ὅς, “τί τε καὶ πῶς καὶ
παρὰ τίνων ὡς ἀληθῆ διακηκοὼς ἐλεγεν ὁ Σόλων.”

e “Εστιν τις κατ’ Αἰγυπτον,” ἢ δ’ ὅς, “ἐν τῷ Δέλτα, περὶ
δν κατὰ κορυφὴν σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ρέῦμα Σαϊτικὸς
ἐπικαλούμενος νομός, τούτου δὲ τοῦ νομοῦ μεγίστη πόλις
Σάις—δθεν δὴ καὶ Ἀμασις ἦν ὁ βασιλεύς—οἰς τῆς πόλεως
5 θεὸς ἀρχηγός τίς ἐστιν, Αἰγυπτιστὶ μὲν τοῦνομα Νηίθ, ‘Ελ-
ληνιστὶ δέ, ὡς δέκεινων λόγος, ‘Αθηνᾶ· μάλα δὲ φιλαθή-
ναιοι καὶ τινα τρόπον οἰκεῖοι τῶνδ’ ἔναι φασιν. οἱ δὴ
Σόλων ἔφη πορευθεὶς σφόδρα τε γενέσθαι παρ’ αὐτοῖς ἔντι-
22 μος, καὶ δὴ καὶ τὰ παλαιὰ ἀνερωτῶν ποτε τοὺς μάλιστα περὶ
ταῦτα τῶν ιερέων ἐμπείρους, σχεδὸν οὗτε αὐτὸν οὗτε ἄλλον
“Ελληνα οὐδένα οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν εἰδότα περὶ τῶν τοιού-
των ἀνευρεῖν. καὶ ποτε προαγαγεῖν βουληθεὶς αὐτοὺς περὶ

b7 οὖν FY Pr.: οὖν δὴ A φρατέρων A Pr.: φρατόρων FY
c2 ἐλευθεριώτατον] ἐλευθερώτατον Pr. et apud eum Origenes Iamblichus
c6 μὴ FY: εἰ μὴ A d4 ἢ A: om. FY Pr. e2 δν F Pr.:
δ A Y αι ἀνερωτῶν FY: ἀνερωτῶντός A ποτε A: om. FY

od nas djece baš su njih pjevala. Reče dakle netko iz naše fratrije, bilo da je tada to doista mislio bilo da je htio ugoditi Kritiji, kako mu se čini da je Solon i u ostalom bio najmudriji, a u pjesništvu c pak da je i najslobodoumniji među svim pjesnicima. A starac se – sjećam se dobro – veoma obradovao te reče, smiješći se: „A da se, Aminandre, pjesništvom nije bavio uzgredno, već ozbiljno, poput drugih, te da je dovršio priču što ju je ovamo dolje do- 5 nio iz Egipta i da nije zbog ustanaka i drugih zala što ih je došavši ovamo zatekao bio prinuđen to zapustiti, ne bi nikad, po mojem mišljenju, ni Hesiod ni Homer ni ijedan drugi pjesnik postao od njega slavnijim.“ „A koja je to priča bila, Kritijo“?, reče onaj. „Ona o najvećim djelima, onima koja s najvećim pravom trebaju biti najčuvenija od svih, djelima što ih je ona država učinila, ali se glas 5 o tomu zbog vremena i propasti onih koji su to izvršili nije do ovde održao“, reče. „Kazuj od početka, što je to i kako pripovijedao Solon“, reče onaj, „i od koga da je to kao istinito čuo“.

„Ima u Egiptu“, otpoče ovaj, „u delti u koju se pri vrhu razdvaja rijeka Nil oblast nazvana Saitskom, a najveći grad te oblasti je Sais – odakle bijaše i kralj Amasis. Stanovnicima toga grada za- 5 četnik je neko božanstvo, egipatskim imenom Neith, a helen- skim Atena, kako sami kažu. Veliki su prijatelji Atenjana i tvrde da su im na neki način srodnici. Solon reče da je doputovavši tamo bio od njih silno čašćen. A kad se jednom o davnim vreme- 22 nima raspitivao kod svećenika koji imaju u tomu najviše isku- stva, našao je da ni on sam ni itko drugi od Helena o tomu tako reći gotovo ništa ne zna. I htijući ih jednom navesti na govor o

5 τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους, τῶν τῆδε τὰ ἀρχαιότατα λέγειν
 ἐπιχειρεῖν, περὶ Φορωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος καὶ
 Νιόβης, καὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἀντὶ περὶ Δευκαλίωνος
b καὶ Πύρρας ὡς διεγένοντο μυθολογεῖν, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν
 γενεαλογεῖν, καὶ τὰ τῶν ἐτῶν ὅσα ἦν οἷς ἔλεγεν πειρᾶσθαι
 διαμυημονεύων τοὺς χρόνους ἀριθμεῖν· καὶ τινα εἰπεῖν τῶν
 ἱερέων εὑν μάλα παλαιόν· “Ω Σόλων, Σόλων, Ἐλληνες ἀεὶ
 5 παιδές ἔστε, γέρων δὲ “Ἐλλην οὐκ ἔστιν.” Ἀκούσας οὖν,
 ‘Πῶς τί τοῦτο λέγεις;’ φάναι. ‘Νέοι ἔστέ,’ εἶπεῖν, ‘τὰς
 ψυχὰς πάντες οὐδεμίαν γὰρ ἐν αὐταῖς ἔχετε δι’ ἀρχαίαν
 ἀκοήν παλαιὰν δόξαν οὐδὲ μάθημα χρόνῳ πολιὸν οὐδέν. τὸ
c δὲ τούτων αἴτιον τόδε. πολλαὶ κατὰ πολλὰ φθορὰὶ γεγό-
 νασιν ἀνθρώπων καὶ ἔσονται, πυρὶ μὲν καὶ ὑδατὶ μέγισται,
 μυρίοις δὲ ἄλλοις ἔτεραι βραχύτεραι. τὸ γὰρ οὖν καὶ παρ'
 ὑμῖν λεγόμενον, ὡς ποτε Φαέθων Ἡλίου παῖς τὸ τοῦ πατρὸς
 5 ἅρμα ζεύξας διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς
 δόδον ἐλαύνειν τά τ’ ἐπὶ γῆς συνέκαυσεν καὶ αὐτὸς κεραυ-
 νωθεὶς διεφθάρη, τοῦτο μύθου μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται, τὸ δὲ
d ἀληθές ἔστι τῶν περὶ γῆν κατ’ οὐρανὸν ἰόντων παράλλαξις
 καὶ διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῷ
 φθορά. τότε οὖν ὅσοι κατ’ ὅρη καὶ ἐν ὑψηλοῖς τόποις καὶ
 ἐν ἔνδροις οἰκοῦσιν μᾶλλον διόλλυνται τῶν ποταμοῖς καὶ θα-
 5 λάττῃ προσοικούντων· ἥμιν δὲ ὁ Νεῦλος εἰς τε τὰλλα σωτῆρ
 καὶ τότε ἐκ ταύτης τῆς ἀπορίας σώζει λυόμενος. ὅταν δ’
 αὖ θεοὶ τὴν γῆν ὑδασιν καθαίρουντες κατακλύζωσιν, οἱ μὲν
 ἐν τοῖς ὅρεσιν διασώζονται βουκόλοι νομῆς τε, οἱ δὲ ἐν ταῖς
e παρ’ ὑμῖν πόλεσιν εἰς τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν ποταμῶν φέ-
 ρονται· κατὰ δὲ τήνδε χώραν οὔτε τότε οὔτε ἄλλοτε ἀνωθεν

a5 τῆδε Y : τῆδε πόλει A : τῆδε τῇ πόλει F Clemens   **a7** νιόβης
 FY : νεόβης A   **b4** ἀεὶ FY : αἰεὶ A P   **c1** κατὰ F Pr.
 Clemens : καὶ κατὰ A PY   **d1** κατ’ Pr. : καὶ κατ’ A F Y Clemens
d6 λυόμενος A Y Pr. : δυόμενος F : γρ. καὶ λυόμενος in marg. f
d7 θεοὶ A F : οἱ θεοὶ Y Pr. Clem. Orig.   **d8** νομεῖς A (εἰ in
 ras.)   **e2** τήνδε A : τῇν F : τήνδε τῇν Y Pr. (ut vid.) et fecit A⁺
 (τῇν s. v.)

davnini, poduhvatio se pripovijedati priče o onomu što ovdje važi kao najstarije, o Foroneju, koji se spominje kao prvi, i o Nio-
bi, i opet nakon potopa o Deuklionu i Piri, kako su preživjeli, te
je navodio njihovo daljnje potomstvo i pokušavao, dozivajući u sjećanje godine toga o čemu je pripovijedao, brojem odrediti vre-
mena. No tada jedan od svećenika, jedan osobito star, reče: „O Solone, Solone, vi Heleni svagda ste djeca, nema starog Helena.“ Čuvši to, on reče: „Kako to govorиш?“ A ovaj da je odvratio: „Svi ste vi mladi dušama. Jer u njima nemate nikakav stari nazor iz drevne predaje, niti vremenom osijedjelo znanje. A uzrok je tomu ovaj. Mnoge su se i različite propasti ljudima dogodile i dogodit će se; najveće od vatre i vode, a od bezbroja ostalog druge manje. Jer ono što se i kod vas pripovijeda, da je naime jednom Helijev sin Faeton upregao očeva kola te je, zbog toga što nije mogao voziti očevim putem, zapalio ono na zemlji te ujedno i sam poginuo pogoden munjom, to se kazuje u liku pripovijesti, ali ono istinito je skretanje s puta onih što se oko zemlje kreću nebom i propast onih na zemlji zbog preobilja vatre, što se događa u velikim vremenskim razmacima. Tada oni koji obitavaju na planinama, na uzdignutim mjestima i u suhopoljinama bivaju upropasti više od onih koji stanuju bliže rijekama i morima. A Nil, spasitelj i drugome, spašava nas i tada, izbavljujući nas svojim razlijevanjem^{1*}. Kad pak bogovi potope zemlju, čisteci je vodama, tada preživljavaju govedari i drugi pastiri koji žive na planinama, a stanovali gradova u vas riječne bujice odnose u more. No u ovoj zemlji voda ni tada ni inače ne pada na njive odozgo, nego je

---

* Brojevi upućuju na pripadna razjašnjenja u filološkom komentaru, str. 249 i d.

ἐπὶ τὰς ἀρούρας ὕδωρ ἐπιφερεῖ, τὸ δὲ ἐναντίον κάτωθεν πᾶν ἐπαινέναι πέφυκεν. ὅθεν καὶ δι’ ἄς αἰτίας τάνθάδε σφῦό-
 5 μενα λέγεται παλαιότατα· τὸ δὲ ἀληθές, ἐν πᾶσιν τοῖς τόποις ὅπου μὴ χειμῶν ἔξασιος ἡ καῦμα ἀπείργει, πλέον,
23 τοτὲ δὲ ἔλαττον ἀεὶ γένος ἐστὶν ἀνθρώπων. ὅσα δὲ ἡ παρ’ ὑμῖν ἡ τῆδε ἡ καὶ κατ’ ἄλλον τόπον ὡν ἀκοῇ ἵσμεν, εἴ πού τι καλὸν ἡ μέγα γέγονεν ἡ καὶ τινα διαφορὰν ἄλλην ἔχον, πάντα γεγραμμένα ἐκ παλαιοῦ τῆδε ἐστὶν ἐν τοῖς Ἱεροῖς καὶ
 5 σεσωσμένα· τὰ δὲ παρ’ ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρτι κατε- σκευασμένα ἐκάπτοτε τυγχάνει γράμμασι καὶ ἅπασιν δόποσων πόλεις δέονται, καὶ πάλιν δι’ εἰωθότων ἐτῶν ὥσπερ νόσημα ἥκει φερόμενον αὐτοῖς ῥεῦμα οὐράνιον καὶ τοὺς ἀγραμμάτους
b τε καὶ ἀμούσους ἔλιπεν ὑμῶν, ὥστε πάλιν ἐξ ἀρχῆς οἷον νέοι γίγνεσθε, οὐδὲν εἰδότες οὔτε τῶν τῆδε οὔτε τῶν παρ’ ὑμῖν, ὅσα ἦν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις. τὰ γοῦν νυνδὴ γενεαλογηθέντα, ὡς Σόλων, περὶ τῶν παρ’ ὑμῖν ἂ διῆλθες,
 5 παῖδων βραχύ τι διαφέρει μύθων, οὐ πρῶτον μὲν ἔνα γῆς κατακλυσμὸν μέμνησθε πολλῶν ἔμπροσθεν γεγονότων, ἔτι δὲ τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον γένος ἐπ’ ἀνθρώπους ἐν τῇ χώρᾳ παρ’ ὑμῖν οὐκ ἴστε γεγονός, ἐξ ὧν σύ τε καὶ πᾶσα ἡ
c πόλις ἐστιν τὰ νῦν ὑμῶν, περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος, ἀλλ’ ὑμᾶς λέληθεν διὰ τὸ τοὺς περιγενομένους ἐπὶ πολλὰς γενεὰς γράμμασιν τελευτᾶν ἀφώνους. ἦν γὰρ δή ποτε, ὡς Σόλων, ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν ἡ νῦν
 5 Ἀθηναίων οὖσα πόλις ἀρίστη πρός τε τὸν πόλεμον καὶ κατὰ πάντα εὐνομωτάτη διαφερόντως· ἡ κάλλιστα ἔργα καὶ πολιτεῖαι γενέσθαι λέγονται κάλλισται πασῶν δόποσων ὑπὸ^d τὸν οὐρανὸν ἡμεῖς ἀκοήν παρεδεξάμεθα· Ἀκούσας οὖν δὲ Σόλων ἔφη θαυμάσαι καὶ πᾶσαν προθυμίαν σχεῖν δεόμενος

ε 3. ἐναντίον in ras. A πᾶν A (non A²) Pr.: om. F Y ε 5 ἐν
 F Y Pr. et s. v. A²: om. A α 2 ἀκοῇ fecit A² (add. acc. et i supra
 ν): ἀκοήν A Y Pr.: ἀκοῇ F C 1 περιλειφθέντος A FY: περι-
 ληφθέντος A² (η s. v.) C 2 περιγενομένους A FY: περιγγενομένους
 A² (η s. v.) d 1 ἀκοήν A Y Pr.: ἀκοῇ F et fecit A² (add. acc. et
 i supra ν) d 2 σχεῖν F Y: ἔχειν A Pr.

naprotiv prirodno tako udešeno da se sve odozdo uzdiže. Kazuje se da se odatile i iz tog uzroka ovo ovdasnje čuva u najvećoj drevnosti. Uistinu, na svim mjestima gdje ga ne odvraća prekomjerna studen ili suša svagda je, tu više tu manje, rod ljudski. Ako se kod vas igdje, bilo ovdje bilo na nekom drugom mjestu, o čemu znamo po čuvenju, dogodi nešto lijepo ili veliko, ili pak takvo da ima neku drugu izvrsnost, sve je to ovdje iz davnine u hramovima zapisano i sačuvano. No kod vas i kod ostalih, tek što se svaki put postigne to da je spravljeno pismo i sve što je državama potrebno, već ponovno, nakon uobičajena razdoblja, poput bolesti koja se širi dolazi nebeska bujica, te ostavlja samo one među vama koji su nepismeni i neobrazovani, tako da opet iz početka postajete mla- di, ništa ne znajući ni o ovome ovdje ni o onome u vas što je u drevno vrijeme bilo. Ona rodoslovља što si ih ti Solone upravo sad izvodio o onomu u vas malo se razlikuju od dječjih priča. Kao prvo, vi se sjećate samo jednog potopa zemlje, premda ih se ranije dogodilo mnogo. Nadalje, vi ne znate da je najljepši i najbolji rod ljudski postao u vašoj zemlji, od kojega potječeš i ti i cijela vaša sadašnja država, nakon što je jednom preostalo tek nešto malo sje- mena, ali je to vama skriveno zbog toga što je mnogo naraštaja onih što su bili preostali skončalo bezglasno, bez pisma. Jer nekad je doista, Solone, prije najveće propasti pod vodama, država koja sad pripada Atenjanima bila najbolja u pogledu rata, a i s ob- zirom na sve iznimno dobro uzakonjena. Pripovijeda se da su od nje postala najljepša djela i državna uređenja najljepša od svih za koje smo pod nebom predajom čuli.“ Kad je to čuo, reče Solon, d zadivio se i obuze ga čežnja da moli svećenike neka mu potanko

τῶν Ἱερέων πάντα δι' ἀκριβείας οἱ τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν ἔξῆς διελθεῖν. τὸν οὖν Ἱερέα φάναι· ‘Φθόνος οὐδεὶς,
 5 ὁ Σόλων, ἀλλὰ σοῦ τε ἔνεκα ἐρῶ καὶ τῆς πόλεως ὑμῶν,
 μάλιστα δὲ τῆς θεοῦ χάριν, ἡ τὴν τε ὑμετέραν καὶ τήνδε
 ἔλαχεν καὶ ἔθρεψεν καὶ ἐπαΐδευσεν, προτέραν μὲν τὴν παρ'
 ε ^η ὑμῖν ἔτεσιν χιλίοις, ἐκ Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου τὸ σπέρμα
 παραλαβούστα ὑμῶν, τήνδε δὲ ὑστέραν. τῆς δὲ ἐνθάδε δια-
 κοσμήσεως παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς Ἱεροῖς γράμμασιν ὀκτακισχιλίων
 ἐτῶν ἀριθμὸς γέγραπται. περὶ δὴ τῶν ἐνακισχίλια γεγονό-
 5 των ἔτη πολιτῶν σοι δηλώσω διὰ βραχέων νόμους, καὶ τῶν
 ἔργων αὐτοῖς διάλλιστον ἐπράχθη· τὸ δ' ἀκριβὲς περὶ^η
 24 πάντων ἐφεξῆς εἰς αὐθις κατὰ σχολὴν αὐτὰ τὰ γράμματα
 λαβόντες διέξιμεν. τοὺς μὲν οὖν νόμους σκόπει πρὸς τοὺς
 τῆδε· πολλὰ γὰρ παραδείγματα τῶν τότε παρ' ὑμῖν ὄντων
 ἐνθάδε νῦν ἀνευρήσεις, πρῶτον μὲν τὸ τῶν Ἱερέων γένος ἀπὸ^η
 5 τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένον, μετὰ δὲ τοῦτο τὸ τῶν δη-
 μιουργῶν, διὰ τοῦτον ἄλλῳ δὲ οὐκ ἐπιμειγνύμενον
 δημιουργεῖ, τό τε τῶν νομέων καὶ τὸ τῶν θηρευτῶν τό τε
 b τῶν γεωργῶν. καὶ δὴ καὶ τὸ μάχιμον γένος ἥσθησαί που
 τῆδε ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν κεχωρισμένον, οἷς οὐδὲν ἄλλο
 πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ νόμου προσετάχθη μέλειν.
 ἔτι δὲ ἡ τῆς ὀπλίσεως αὐτῶν σχέσις ἀσπίδων καὶ δοράτων,
 5 οἵς ἡμεῖς πρῶτοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν ὀπλίσμεθα, τῆς θεοῦ
 καθάπερ ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις παρ' ὑμῖν πρώτοις ἐνδειξα-
 μένης. τὸ δ' αὐτὸν περὶ τῆς φρονήσεως, δρᾶς που τὸν νόμον
 τῆδε δῆσην ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο εὐθὺς κατ' ἀρχὰς περὶ τε
 c τὸν κόσμον, ἅπαντα μέχρι μαντικῆς καὶ ἱατρικῆς πρὸς
 ὑγίειαν ἐκ τούτων θείων ὄντων εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἀνευρών,
 δσα τε ἄλλα τούτοις ἔπειται μαθήματα πάντα κτησάμενος.

δ 3 πολιτῶν F Y Pr.: πολιτειῶν A   d 6 τὴν τε ὑμετέραν κ.τ.λ.]
 γρ. τὴν τε ἡμετέραν καὶ τὴν ὑμετέραν in marg. A   τὴνδε Y Pr.:
 τηνδε A : τηδε fecit A²: τὴν τε F   d 7 ÷ προτέραν A   θ 2 ἐν-
 θάδε A F Y: ἐνθαδι A² (l.s.v.) Pr.   θ 4 ἐνακισχίλια A F: ἐνακισχίλια
 A² Y   θ 5 πολιτῶν F Y Pr.: πολιτειῶν A   a 3 τηδε F Y Pr.:
 τησδε A

redom izlože sve o tim davnim građanima. A svećenik mu reče:
„Nema nikakve zavisti, Solone, nego ču reći radi tebe i radi vaše 5
države, a najviše radi boginje, koja je i vašu državu i ovu ovdje u
dio dobila, othranila ih i odgojila, vašu tisuću godina ranije, sje-
me za vas primivši od Hefesta i Geje, a ovu kasnije. Za ovdašnje e
zasnivanje države kod nas je u spisima što se nalaze u hramovima
zapisan broj od osam tisuća godina. Ispripovijedat ču ti dakle
ukratko zakone građana od prije devet tisuća godina, a od njih- 5
vih djela ono koje je bilo najljepše izvršeno. Potanko o svemu pri-
povijedat čemo redom jednom kasnije u dokolici, uzevši same
spise. Promotri dakle zakone u odnosu na ove ovdje. Jer baš ovdje 24
ćeš sad pronaći mnogo toga po uzoru na ono što je tad kod vas
bilo. Najprije rod svećenika, izdvojen od ostalih, a zatim rod
obrtnika, gdje je svaki pojedini zaseban i bavi se obrtom ne mijе- 5
šajući se s drugima, kao i rod pastira, lovaca, zemljoradnika. A
što se tiče roda ratnika, zapazio si valjda da je ovdje odvojen od
svih rodova i da im je zakonom određeno ne brinuti se ni o čemu b
drugom do o onomu što se tiče rata. A zapazio si osim toga i vrstu
njihova oružja, štitova i kopalja, čime smo mi bili naoružani prvi
od svih u Aziji, što nam je pokazala boginja, kao prije toga i u 5
onim područjima kod vas. A što se tiče razumnosti, zacijelo vidiš
kakvu je pozornost spram cjeline svijeta zakon ovdje odmah u
početku propisao, sve do umijeća proricanja i liječništva u svrhu c
zdravlja, izvodeći ta ljudska znanja iz onih koja su božanska, stje-
čući i sve ostale znanosti koje za ovima slijede. Kad vas je dakle

ταύτην οὖν δὴ τότε σύμπασαν τὴν διακόσμησιν καὶ σύνταξιν
 5 ἡ θεὸς προτέρους ὑμᾶς διακοσμήσαται κατώκιστεν, ἐκλεξαμένη
 τὸν τόπον ἐν φυγένησθε, τὴν εὐκρασίαν τῶν ὥρων ἐν αὐτῷ
 κατιδοῦσα, ὅτι φρονιμωτάτους ἄνδρας οἴσοι· ἀτε οὖν φιλο-
 δι πόλεμός τε καὶ φιλόσοφος ἡ θεὸς οὖσα τὸν προσφερεστάτους
 αὐτῇ μέλλοντα οἴσειν τόπον ἄνδρας, τοῦτον ἐκλεξαμένη
 πρῶτους κατώκιστεν. φέκεντε δὴ οὖν νόμοις τε τοιούτοις χρώ-
 μενοι καὶ ἔτι μᾶλλον εὐνομούμενοι πάσῃ τε παρὰ πάντας
 5 ἀνθρώπους ὑπερβεβληκότες ἀρετῆ, καθάπερ εἰκὸς γεννήματα
 καὶ παιδεύματα θεῶν δύντας. πολλὰ μὲν οὖν ὑμῶν καὶ μεγάλα
 ἔργα τῆς πόλεως τῇδε γεγραμμένα θαυμάζεται, πάντων μὴν
 ε ἐν ὑπερέχει μεγέθει καὶ ἀρετῇ· λέγει γὰρ τὰ γεγραμμένα
 ὅσην ἡ πόλις ὑμῶν ἔπαιστέν ποτε δύναμιν ὕβρει πορευο-
 μένην ἀμα ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, ἔξωθεν δρμη-
 θεῖσαν ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. τότε γὰρ πορεύσιμον
 5 ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος· νῆσον γὰρ πρὸ τοῦ στόματος εἶχεν ὁ
 καλεῖτε, ὡς φατε, ὑμεῖς Ἡρακλέους στήλας, ἡ δὲ νῆσος ἀμα
 Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων, ἐξ ἣς ἐπιβατὸν ἐπὶ τὰς ἄλλας
 νήσους τοῖς τότε ἐγίγνετο πορευομένοις, ἐκ δὲ τῶν νήσων
 25 ἐπὶ τὴν καταντικὸν πᾶσαν ἥπειρον τὴν περὶ τὸν ἀληθινὸν
 ἐκείνου πόντον. τάδε μὲν γάρ, ὅσα ἐντὸς τοῦ στόματος οὐ
 λέγομεν, φαίνεται λιμὴν στενόν τινα ἔχων εἰσπλουν· ἐκείνῳ
 δὲ πέλαγος δύντως ἡ τε περιέχουσα αὐτὸν γῆ παντελῶς ἀληθῶς
 5 ὄρθοτατ' ἀν λέγοιτο ἥπειρος. ἐν δὲ δὴ τῇ Ἀτλαντίδι νήσῳ
 ταύτη μεγάλη συνέστη καὶ θαυμαστὴ δύναμις βασιλέων,
 κρατοῦσα μὲν ἀπάσης τῆς νήσου, πολλῶν δὲ ἄλλων νήσων
 καὶ μερῶν τῆς ἥπειρου· πρὸς δὲ τούτοις ἔτι τῶν ἐντὸς τῇδε

σ 6 γεγένησθε AFP Pr.: γεγένησθε Y et fecit A² (v. s. v.)
 c 7 οἴσοι A F: οἴσει P Y d 3 δὴ οὖν A P: οὖν δὴ F Y Pr.
 d 4 παρὰ AFP Pr.: om. Y d 5 ὑπερβεβληκότες AFP:
 ὑπερβεβηκότες Y Pr. d 7 μὴν AF Y: γε μὴν Pr. et γε s. v. A²
 θ 2 ποτε F Y Pr. et fecit A² (π. s. v.): τότε A θ 5 ἢν F Y et s. v.
 A²: om. A θ 6 καλεῖτε] καλεῖται A (ai in ras.) F Y Pr. post
 φατε distinxī στήλας] στήλαι ci. Stallbaum (qui supra καλεῖται)
 a 3 ἔχων εἰσπλουν A F Pr.: εἰσπλουν ἔχων Y a 4 ἀληθῶς erasit
 A a 7 δὲ A Y: τε F

boginja tada najprije opremila tim cjelokupnim uređenjem i ustrojem, naselila vas je, mjesto na kojem ste trebali postati izabirući tako što je osobito pazila na dobru mješavinu godišnjih doba na njemu, kako bi davalо najpametnije ljude. A budući da je boginja i ljubiteljica rata i ljubiteljica mudrosti, htjela je da joj mjesto daje muževe koji su joj najsličniji, te je najprije to mjesto izabrala i naselila. Dakle obitavali ste tu, služeći se takvим zakonima, a zatim i još više dobrim zakonima opskrbljeni, nadmašivši u svakoj izvrsnosti sve ljude, kao što je i dolično za one koji su porod i odgojenici bogova. Mnogim se i velikim ovdje zapisanim djelima vaše države dive, no jedno ih veličinom i izvrsnošću sve nadmašuje. Naime, zapisi govore o tomu kakvu je silu vaša država jednom zaustavila, silu koja je obijesno napala zajedno cijelu Europu i Aziju, jurnuvši izvana s Atlantskoga mora. Jer tada je to more tamo bilo plovno. Pred tjesnacem kojeg vi, kako kažete, nazivate Heraklovim stupovima bio je jedan otok. Taj je otok bio veći od Libije i Azije zajedno. S njega je za one koji su tada putovali bio prijelaz na druge otoke, a s tih otoka na cijelo kopno nasuprot, koje je okruživalo to istinsko more. Jer izgleda da je ovo tu, što unutar tjesnaca tako nazivamo, zaljev s uskim otvorom za uplovljavanje. A tek ono vani je pravo more, tako da zemlju koja ga okružuje treba posve istinito najispravnije zvati kopnom. A na tom otoku Atlantidi postojala je velika i čudesna kraljevska sila, koja je vladala cijelim otokom i mnogim drugim otocima i dijelovima kopna, a osim toga je od ovoga unutra vladala Libijom sve

β Λιβύης μὲν ἥρον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης μέχρι Τυρρηνίας. αὗτη δὴ πᾶσα συναθροισθεῖσα εἰς ἐν ἡ δύναμις τόν τε παρ' ὑμῖν καὶ τὸν παρ' ὑμῖν καὶ τὸν ἐντὸς τοῦ στόματος πάντα τόπον μιᾷ ποτὲ ἐπεχείρησεν δρμῇ δουλοῦ-
5 σθαι. τότε οὖν ὑμῶν, ὡς Σόλων, τῆς πόλεως ἡ δύναμις εἰς ἄπαντας ἀνθρώπους διαφανῆς ἀρετῆς τε καὶ ρώμης ἐγένετο· πάντων γὰρ προστάσα εὑψυχίᾳ καὶ τέχναις ὅσαι κατὰ πόλε-
c μον, τὰ μὲν τῶν 'Ελλήνων ἡγουμένη, τὰ δ' αὐτὴ μουναθεῖσα ἔξι ἀνάγκης τῶν ἄλλων ἀποστάντων, ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους ἀφικομένη κινδύνους, κρατήσασα μὲν τῶν ἐπιόντων τρό-
παιον ἔστησεν, τοὺς δὲ μήπω δεδουλωμένους διεκώλυσεν
5 δουλωθῆναι, τοὺς δ' ἄλλους, ὅσοι κατοικοῦμεν ἐντὸς ὅρων 'Ηρακλείων, ἀφθόνως ἄπαντας ἡλευθέρωσεν. ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ σεισμῷ ἔξαισίων καὶ κατακλυσμῶν γενομένων, μᾶς
d ἡμέρας καὶ νυκτὸς χαλεπῆς ἐπελθούσης, τό τε παρ' ὑμῖν μάχιμον πᾶν ἀθρόον ἔδυ κατὰ γῆς, ἢ τε 'Ατλαντὶς νῆσος ὡσαύτως κατὰ τῆς θαλάττης δῦσα ἡφανίσθη· διὸ καὶ νῦν ἄπορον καὶ ἀδιερεύνητον γέγονεν τούκει πέλαγος,
5 πηλοῦν κάρτα βραχέος ἐμποδὼν ὅντος, δὸν ἡ νῆσος ἴζομένη παρέσχετο."

Τὰ μὲν δὴ ρήθεντα, ὡς Σώκρατες, ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ
e Κριτίου κατ' ἀκοὴν τὴν Σόλωνος, ὡς συντόμως εἰπεῖν, ἀκήκοας· λέγοντος δὲ δὴ χθὲς σοῦ περὶ πολιτείας τε καὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔλεγες, ἐθαύμαζον ἀναμιμνησκόμενος αὐτὰ
ὰ νῦν λέγω, κατανοῶν ὡς δαιμονίως ἐκ τινος τύχης οὐκ ἄπο
5 σκέπτον συνηνέχθης τὰ πολλὰ οἷς Σόλων εἶπεν. οὐ μὴν
26 ἐβούληθη παραχρῆμα εἰπεῖν· διὰ χρόνου γὰρ οὐχ ἰκανῶς ἐμεμνήμην. ἐνενόσησα οὖν ὅτι χρεὼν εἴη με πρὸς ἐμαυτὸν

b 2 δὴ A F Y : δὲ Pr.: δὴ τότε A² (τότε s. v.)   c 3 τρόπαιον F
et fecit A² (ov s. v.): τρόπαια A Y   d 1 ἐπελθούσης F Pr. et fecit
A² (ēπ s. v.): ἐλθούσης A Y   d 3 καὶ A F Y Pr.: ἔτι καὶ A² (ἔτι
s. v.)   d 5 κάρτα βραχέος] κάρτα βαθέος A (sed ρταβ et θ in ras.): γρ.
κατὰ βραχέος in marg. A (sed ad κάρτα schol. σφόδρα A): καταβραχέος
(sic) F: κατὰ βραχέος Y: καταβραχέος Pr.   ίζομένη A F Y: ίζομένη
A² (ἐ s. v.)   θ 3 οὖς F Y et s. v. A²: ὡς A

do Egipta, a Europom sve do Tirenije. I ta se čitava sila, sakupljeb
na u jedno, poduhvati toga da jednim nasrtajem pokori cijelu
vašu i našu zemlju, i uopće svu unutar tjesnaca. Tada se dakle,
Solone, izvrsnošću i snagom svim ljudima očitovala moć vaše dr- 5
žave. Svima je prednjačila duševnom valjanošću i ratnim umije-
ćima, te je predvodila Helene, a ostavši usamljena, kad su ostali u c
nevolji odstupili, i dospjevši u krajnju pogibelj, pobijedi napada-
ča i podigne spomenik pobjede, te tako sprječeći poraz onih koji
još nisu bili pokorenici, a sve nas ostale, koji smo obitavali unutar 5
Heraklovih stupova, oslobođi bez zavisti. A kad je u kasnije vrije-
me nastao strašan potres i potop te nadošao jedan dan i jedna
noć strahote, potonula je sveukupna vaša vojna sila pod zemlju, a d
jednako tako je i otok Atlantida utonuo pod more i nestao. Zato
je sad tamošnje more postalo besputno i neprohodno, budući da
plovidbu ometa veoma plitko nataložen glib što ga je za sobom 5
ostavio potonuli otok.“

Čuo si, dakle, Sokrate u kratkim crtama ono što je stari Kritija rekao da je čuo od Solona. Kad si ti jučer govorio o državnom e
uređenju i o muževima o kojima si govorio, začudio sam se, pri-
sjetivši se ovoga što sada kazujem, shvativši kako po nekom de-
monskom udesu nisi daleko od cilja u mnogom od onoga što je
govorio Solon. Ali nisam htio o tomu odmah govoriti, jer se zbog 5
protekla vremena nisam dovoljno dobro sjećao. Odlučio sam, 26
dakle, da će biti najbolje da ovako govorim tek nakon što sam

πρῶτον ἵκανῶς πάντα ἀναλαβόντα λέγειν οὕτως. ὅθεν ταχὺ⁵ συνωμολόγησά σοι τὰ ἐπιταχθέντα χθές, ἡγούμενος, ὅπερ
ἐν ἄπασι τοῖς τοιοῦσδε μέγιστον ἔργον, λόγον τῷα πρέποντα
τοῖς βουλήμασιν ὑποθέσθαι, τούτου μετρίως ἡμᾶς εὐπορήσειν.
οὕτω δὴ, καθάπερ ὅδ' εἶπεν, χθές τε εὐθὺς ἐνθένδε ἀπών
β πρὸς τούσδε ἀνέφερον αὐτὰ ἀναμιμνησκόμενος, ἀπελθών τε
σχεδόν τι πάντα ἐπισκοπῶν τῆς νυκτὸς ἀνέλαβον. ὡς δὴ
τοι, τὸ λεγόμενον, τὰ παιδῶν μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι
μνημεῖον. ἐγὼ γὰρ ἂ μὲν χθὲς ἥκουσα, οὐκ ἀν οἰδ' εἰ
5 δύναμίην ἀπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν· ταῦτα δὲ ἂ πάμ-
πολυν χρόνον διακήκοα, παντάπασι θαυμάσαιμ' ἀν εἴ τι με
αὐτῶν διαπέφευγεν. ἦν μὲν οὖν μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ
c παιδιᾶς τότε ἀκούμενα, καὶ τοῦ πρεσβύτου προθύμως με
διδάσκοντος, ἄτ' ἐμοῦ πολλάκις ἐπανερωτῶντος, ὥστε οἶν
ἐγκαύματα ἀνεκπλύτουν γραφῆς ἔμμονά μοι γέγονεν· καὶ δὴ
καὶ τοῖσδε εὐθὺς ἔλεγον ἔωθεν αὐτὰ ταῦτα, ἵνα εὐποροῖεν
5 λόγων μετ' ἐμοῦ. νῦν οὖν, οὐπερ ἔνεκα πάντα ταῦτα εἴρηται,
λέγειν εἰμὶ ἔτοιμος, ὁ Σώκρατες, μὴ μόνον ἐν κεφαλαίοις
ἀλλ' ὥσπερ ἥκουσα καθ' ἔκαστον· τοὺς δὲ πολίτας καὶ τὴν
πόλιν ἦν χθὲς ἡμῖν ὡς ἐν μύθῳ διήγεισθα σύ, νῦν μετενεγ-
d κόντες ἐπὶ τάληθὲς δεῦρο θήσομεν ὡς ἐκείνην τήνδε οὖσαν,
καὶ τοὺς πολίτας οὓς διενοοῦν φήσομεν ἐκείνους τοὺς ἀλη-
θινοὺς εἶναι προγόνους ἡμῶν, οὓς ἔλεγεν ὁ Ἱερεύς. πάντως
ἀρμόσουσι καὶ οὐκ ἀπασόμεθα λέγοντες αὐτοὺς εἶναι τοὺς ἐν
5 τῷ τότε ὄντας χρόνῳ. κοινῇ δὲ διαλαμβάνοντες ἀπαντες
πειρασόμεθα τὸ πρέπον εἰς δύναμιν οἷς ἐπέταξας ἀποδοῦναι.
σκοπεῖν οὖν δὴ χρή, ὁ Σώκρατες, εἰ κατὰ νοῦν ὁ λόγος ἡμῖν
e οὗτος, ἢ τινα ἔτ' ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ ζητητέον.

c 1 παιδιᾶς F et ἄσ s. v. A²: παιδικῆς A Y   c 3 γραφῆς A F Y :
βαφῆς Vat. 228 (λέγεται . . . ἀμφοτέρως Pr.)   c 8 νῦν F et s. v.
A²: om. A: in Y lac.   d 4 ἀπαισθμέθα A (i refiectum) F Pr.:
ἀπωσθμέθα Y   d 5 διαλαμβάνοντες ἀπαντες A: a supra ε bis s. v.
A²: διαλαμβάνοντες πάντες F Y   d 6 πειρασθμέθα F Y: τοὺς
ἀνθρώπους (plene scriptum) πειρασθμέθα A: τοὺς ἀνθρώπους punct.
not. A²

se najprije sam sa sobom svega prisjetio. Stoga sam se jučer brzo s tobom suglasio oko onoga što si zahtijevao, smatrajući da je u svim ovakvima razgovorima najvažnije unaprijed postaviti neki is- 5 hodišni stav koji odgovara nakanama, a on će nas s mjerom do- bro dalje voditi. Tako sam zaista jučer, kako reče i ovaj, odlazeći odavde odmah ovima o tomu pripovijedao, prisjećajući se, a na- kon što sam otišao, gotovo cijelu noć sam sve ponovno dozivao u pamet. Kako li je samo točna uzrečica da se ono što doživimo kao djeca čudesno drži u pamćenju! Jer ne bih znao mogu li po- 5 novno prizvati u pamćenje sve što sam čuo jučer, ali i te kako bih se čudio kad bi mi izmaklo bilo što od onoga što sam čuo pri- je tako mnogo vremena. To sam tada slušao uz mnogo uživanja c i igre, a i starac me rado poučavao, jer sam ga često opet zapitki- vao, tako da mi se to čvrsto usadilo, poput utisaka neke neizbrisive slike. A onda sam odmah sutra i s ovima ovdje o istome govo- rio, tako da mogu i oni sa mnom napredovati u pripovijedanju. A 5 sad, Sokrate, s obzirom na ono radi čega je ovo sve i bilo rečeno, spreman sam kazivati, i to ne samo u osnovnim crtama, nego jed- no po jedno, kako sam čuo. Premjestivši u zbilju² građane i drža- vu koje si nam jučer kao u priči izložio, stavit ćemo sad u temelj to d da je to ona stara država, a za građane koje si zamislio reći ćemo da su to oni naši istinski preci o kojima je govorio svećenik. Oni će se u potpunosti slagati i nećemo se varati tvrdeći da su to baš oni iz onoga tadašnjeg vremena. Zajednički dijeleći među sobom 5 zadaće, pokušat ćemo prema mogućnosti dostoјno udovoljiti onomu što si tražio. Treba dakle, Sokrate, razmotriti je li nam ta- kav govor po volji, ili umjesto njega treba tražiti neki drugi. e